

کودکان به شمامی نکرند!

فراموش کرد یا در انجام دادن آن بداعصای سن
تبلي نمود باید به او بگوئید :
— آهای گیح خرف . بادت رفت دندوناتو
مسواک کی؟ مگر نمیدونی اگه تبلی کنسی
دندونات خراب میشه ، ها ؟

حسوت شما با یک جنین مسئله‌ای که حل آن
سیار آسان است باعث لحبازی کودک خواهد
شد و او برای ایستادن در برابر رفخار خشن شما
عمداً "وظایف خود را کنار خواهد گذاشت واز
اسحاق آنان طفره خواهد رفت. در نظر داشته
باشید کودکان جسم بد رفخار شما دو خندان و
هر حده شما بگویید و هر کاری بگند آنها سرعت
نقیض می‌کنند ، بس اگر موبد باید آنان نیز
رعایت ادب را خواهند کرد ، اگر روزی فرزند سان
گلدان نا زیرسیگاری رانکت باید بگویید :

— «بیلی نفهمی ، چقدر دست و ما چلفتی
هستی ، مگه حسم نداری؟ جرا گلدونوسکسی؟
اینگونه سخن ها بسیار خطرناک است . خرور
کودک راحریخه دار می‌کند و از اعتماد بد نفس او
می‌کاهد. این سخنان دارای می‌هستند که
شخصیت کودک را که در حال شکل گرفتن است
سموم خواهند کرد . بدرود مادر در هر وضع و
موقعیتی هستند باید بدانند که در تمام موارد
باید میتان و منطق را حفظ کنند .

وقتی واقعه بدی اتفاق می‌افتد!

در مواقع بروز یک حریان بد و نامطبوع
مخصوصاً "حریانی که مسئولیت فرزند شما است
باید با کمال صبر و حوصله از بندگویی کردن از او
خودداری کنید بلکه فوراً "در صدد بیدا کردن
علت های آن برآید و راه حاره‌ای برای آن در
نظر بگیرید .

حیمی کوچک آنروز می خواست به مادرش

دکتر استفان گیتوبر روانشناس و رئیس بخش
تحقیقات روانی دانشگاه جان ها پکینز اظهار
می‌دارد :
کودکان خود را باید سخت محافظت کنیم ،
در آینده‌ای نه چندان دور باید نظام اجتماعی
را به دست ایشان بسپاریم . بس باید آنان به
افرادی سالم ، درست و شجاع تبدیل شوند . با
کمی کجریوی که در رفتار خود اعمال خواهیم کرد
کودکان ما گرفتار مسائل و مشکلات روانی می –
شوند و این گرفتاریها زندگی آنها را در حاممه
آینده به خطر می‌اندازد .

خشونت ، تحقیر ، بی اعتمادی و کوچک
شمردن کودک ، اثراتی در روح او باقی می‌گذارد
که ممکن است منجر به انحرافات و امراض روحی
شود .

ناهایانگی های روانی که در سنین پایین در
کودکان مشاهده می شود اغلب مخصوصاً
نابهنجاریهایی است که در خانواده مشاهده
می شود . در ایران اغلب این تصور وجود دارد
که وقتی اختلالات روانی شدید در افراد مشاهده
می شود ، آنوقت باید بیزشک متخصص اعصاب
وروان مراجعه نمود . این تصور سخت غیر
منطقی است . مراجعه به روان بیزشک دلیل بر
دیوانگی و عدم اعتدال روحی در انسان نیست .
از این رویه اعتبار موضوع باید همواره کودکان
خود را از نظر روحی مورد مطالعه قرار دهیم و
مواردی را بکار گیریم تا احیاناً "نابسامانهای
روانی و کبودهای روحی در آنان ایجاد نشود .
با کودکان خشونت نکنید .

اگر کودک شما بکی ازوظایف روزانه خود را
فراموش کند ، هرگز نباید زبان به سر زنش و
شمانت بگشایید مثلاً "اگر مسوک زدن را

خدش دار نکنید و در عین حال بسیار حدی به راهنمایی کردن او اقدام کنید.

مثالی در این مورد ذکر می کنیم :

- جانی وقتی می بینم لیا سهاتو روی زمین انداختن خیلی عصبانی می شوم . حای لباس روی زمین نیست.

- ادی جرا وقتی صدا می کنم حواب نمیدی باید بدلونی که من مادرت هستم ، این بی ادبیه که حواب بزرگترها روندی ، "مخصوصاً" وقتی که مادرت تورو صدا می کنه .

روت پنج سال داشت و اغلب با مداد رنگی روی دیوارها خط می کشید . مادرش می گفت : عزیزم وقتی این کار میکنی من حال بدی می شم . فکر می کنم تواصلاً "منو دوست نداری . اگه منو دوست داشتی حتماً" حرف منو گوش می کردی . بین عزیزم جیز کثیف رو هیچکس دوست نداره خوب اگه تو دائماً" این کارو بکنی دیوار کثیف میشه .

مدتی بعد روت کوچلو گفت :

- من از حرشهای مامان چیزی نمی فهمم اما میدونم که دیگه نباید این کار رو بکنم .

یکی از دوستانم درباره رفتار دوپسرع ساله و ۹ ساله اش با من صحبت می کرد :

- دونایی در اتاق مشغول توب بازی بودند . من به او نا گفتم که برond بیرون بازی کنند . چند دقیقه بعد صدای شکستن شیشه را از تسوی حیاط شنیدم . من از اینکه خود بجهه ها آسیبی نماید بودند خوشحال بودم ، اما از کارشان فوق العاده خشمگین بودم . نگاه سردی به آنها انداختم و گفتم :

" من خیلی عصبانی هستم ، آنقدر عصبانی هستم که نمیتونم حرف بزنم ، حالا بریم غذا بخوریم ، بعداً" با شما صحبت می کنم . بعداز

کمک کند او طرف غذا را از آشیخانه برداشت تا به اتفاق برد و ببروی میز بگدارد . طرف از دستش افتد و شکست و تمام موکت اتفاق را کثیف کرد . مادرش از آشیخانه بیرون آمد با دیدن آن منظره گفت :

- زود باش - برویک حوله بیار هر چیز و دتر اینجا را تمیز کنیم جای لکه ها باقی نمونه .

جیمی فوراً یک حوله آورد . دریاک کردن با خودش فکر می کرد که چرا مادرش اورا دعوا نکرد وقتی کار به بیان رسید حیمی دست به گردن مادرش انداخت و اورا بوسید و گفت دوست دارم مادر توجه خوبی .

در این جریان مادر حیمی تمام حواس خود را متوجه پاک کردن موکت کرده بود واژگویی گرفت و ریختن غذا اصلاً "صحبتی نکرد . روش اولکمالاً" منطقی بود . او متناسب خود را حفظ کرد و با رفتار خود کودک خردسال را متوجه کار اشتباهی که مرتکب شده بود کرد .

دق دل خود را سر بجهه ها خالی نکنید

در نظر بجهه ها ، پدریا مادر خوب یک انسان است که هم خوشحال می شود و هم غمگین . در این حال پدر و مادر خوب کسانی هستند که آتش خشم خود را بجهه ها نمی ریزند .

باید دانست که از نظر اصول تعلیم و تربیت پدر و مادر نباید دق دل خود را برس بجهه های خود خالی کنند ولی باید متوجه باشند که این مسئله دلیل آن نیست که هرگز خشمگین نشوند اما این خشم باید منطقی باشد . این خشم باید در مورد مسائل و مشکلاتی باشد که بیشی آید . شما می توانید خشمگین بشوید بدون اینکه با خشم زبان بجهه های خود را بیازارید . هرگز غرور اورا زیر ضربات انتقاد نگیرید ، شخصیت اورا

خوشروی حرفهای اوراشنیداما درهنگام عمل
این مکالمات بین آندوانجام شد:

رابی - مادر تو پرسیدی برای تولدم چی
می خواهم، خوب من شش نا بستنی می خواهم
شش رنگ.

مادر - پس تو بستنی قیفی خیلی دوست
داری؟

رابی - آره مامان.

مادر - بسیار خوب رابی تو میتوانی دوتسا
بستنی داشته باشی حالا بگو چه رنگایی دوست
داری؟

این مادر دانا به حرفهای فرزنشدش
گوش داد ولی با درایت و منطق آنچه را که
صلاح می داشت برای فرزندش درنظر گرفت.

آنچه به بچه نمی دهد،
بگذارید در عالم خیال به
دست آورد.

روزالین بادوست خود درحیاط بازی می -
گرد، روز سردی بود اما روزالین می خواست آب
بازی کند. این وظیفه مادر بود که از این کار
جلوگیری کند:

مادر - روزالین دلنم می خواست الان
تابستون بود و من می تونستم یک عالمه آب برات
آماده کنم تا تو بازی کنی.

روزالین - من الان هم می تونم آب بازی کنم
مامان.

مادر - البته که میتوانی، اما در تابستون
لذتش بیشتره آخه توی این روز سرد که کیفی
نداره، آدم سرما می خوره، اصلاً "ممکنه مریض
 بشی عزیزم".

روزالین به سرعت بیش دوستش رفت و گفت:
مامان میگه ممکنه مریض بشم، خوب راست میگه
بقیه در صفحه ۳۹

ناهار دختر بزرگم قلکش را آورد و حلوي من
گذاشت و گفت پدرain بول شیشه مارو ببخشید.
ناگهان تمام خشم من از میان رفت او را در بعل
گرفتم و بوسیدم و دانستم دیگر هرگز چنین
خطائی از آنها سرنخواهد زد.

از خواست بچه ها جلوگیری
نکنید ولی در رفتارشان دقت
کنید.

رابی شش سال داشت و برای روز تولدش ع
عدد بستنی قیفی می خواست. مادرش با

تَفْكِرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِّنْ كُلِّ عِبَادَةٍ سَنَةٍ لحظه‌ای اندیشیدن از عبادات یک‌ساله بتراست.

آحادیث دروایات

مسیح پیامبر مریم مقدس وبا تبدیل شدن عصای موسی پیامبر به مار همه وهمه براساس نظام علت و معلولی استوار است، منتهی باید توجه داشت که علت و معلول تنها در انحصار امور مادی نمی‌باشد بلکه قوانین علت و معلولی در امور غیر مادی نیز وجود دارد.

مطالعه آیات قرآن این واقعیت را آشکار می‌سازد که قرآن نیز قوانین علت و معلولی را مورد تائید قرار می‌دهد. یعنی بدون علت و جهتی هیچ قوم و ملتی به خوشبختی و یا بدبهختی در نمی‌افتد، بلکه خوشبختیها بر اثر علل خوشبختی تحقق می‌پابد، چنانچه بدبهختیها و سعادتها هم بر اثر علل و عوامل بدبهختی پدید می‌آید.

برای بیشتر روشن شدن مطلب به دو آیه اشاره می‌نماییم که قانون علت و معلول را مورد تائید قرار داده است:

خداآوند در سوره رعد آیه ۱۱ می‌فرماید:
رَأَ اللَّهُ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا
يُغَيِّرُهُمْ.

همانا خداوند در قوم و ملتی تغییر و تبدیلی بوجود نمی‌آورد، مگر آنکه خود مردم آن ملت و قوم عوامل تغییر را بوجود آورده باشند.

در نظام آفرینش هرجیزی پایه‌واساسی دارد. خداوند اولین موجود را آفرید و پس از آن سایر موجودات یکی پس از دیگری به وجود آمدند. انسانهای بزرگ‌سال در ابتداء نقطه بسیار کوچکی بودند ولی بتدریج بزرگ شدند. زندگی و حیات نیز ابتداء در نقطه‌ای پیدید آمده، بعده بذریح توسعه و گسترش یافت.

دانشمندان اعتقاد دارند که علوم امروزی بشر با اینکه بسیار گسترده و وسیع است ولی در آغاز بسیار ساده و فشرده بود و از همین ساده‌ها کم کم علوم استكمال یافت. لذا برخی عقیده دارند که علوم ریاضی پایه و اساس سایر علوم بوده است.

پس از ذکر این مقدمه به این واقعیت نیز باید اعتراف کرد که نظام هستی براساس قوانین علت و معلولی استوار گشته است، اگر بارانی می‌بارد اگر نابستانی بوجود دی آید و اگر سرما و یخبدانی به وقوع می‌پیوندد، همه بر اثر علل و عوامل گوناگونی تحقق می‌پابد، حتی در امور غیر طبیعی که بدون درنظر گرفتن قوانین علت و معلولی طبیعی صورت می‌پذیرد. دانشمندان اعتقاد دارند که کارهای استثنائی مانند تولد

زیر بنای استكمال در انسان وجود عقل و خرد است.

نکه بسیار جالب این که همان طوری که عقل راه نکامل و بیسرفت را بدرؤی انسان می‌گشاید گسربندگی و توسعه و تکامل انسان نیز وابسته به رشد و پرورده شدن عقل می‌باشد، یعنی هر قدر عقل بیشتر پرورش یابد راه نکامل انسانی نیز معالی تر خواهد شد.

به عبارت دیگر درگ و دریافت معارف بسیار طرفی و عصیون اسلامی جز دریسو رشد عقلی امکان بذیر نیست و به بیان روش تری همان طور که با عقل کودکانه می‌توان به کمالات بسیار عین انسانی دست یافته، دریرو عقول ضعیفو نایوان نیز افراد قادر نخواهند بود به معارف الهیه دست یابند، لذا اعتقاد ما مبنی بر این است که همه استكمال ها و بیشرفت های پری دریسو عقل امکان بذیرمی شود و تاعقل فردی رشد نیابد وصول به مرحل کمال برای او می‌سوز نخواهد بود.

از رسول جدا این حدیث نقل شد است:
 قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ (ص) سَيْدُ الْأَعْمَالِ بِي الدَّارِينَ
 الْعُقْلُ وَلِكُلِّ سَيِّدِ دِعَامَهُ وَدِعَامَهُ الْمُؤْمِنِ عَقْلُهُ
 قَيْدَرِ عَطَلِهِ تَكُونُ عِيَادَتُهُ لِرَبِّهِ.
 نکات بسیار برجسته ای از این حدیث تحریف مسعود می‌گردد:

۱ - عقل و خرد جزو اعمال و کردار برجسته اسانها به شمار آورده شده است. بدیهی است اعمالی که توسط نکره و اندیشه عقلی برای اسانها فراهم می‌آید قابل فیاس با اعمال بدستی وجودار حی نمی‌باشد.

در سوره اعراف آیه ۹۶ می‌فرماید:
 وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْثُرُىٰ آتَيْنَا وَإِنَّهُ لَفَتَحَنَا عَلَيْهِمْ
 تَرْكَاتِ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ.
 اگر احوالی روساها ایمان آورده، تموی بسند سازند. همانا برکتها از آسمان و زمین برآنان فرود خواهد آمد.

بانوخد به این دو آید بخوبی آشکار می‌گردد که اساساً همه امور از بیبل سعادت‌ها و بدختی‌ها بر اساس نظام علت و معلولی نایع قوانین بسیار دقیق و طریف انجام می‌گرد.

حالا یس از دکر این مطالب این سوال مطرح می‌شود که بزرگترین علت برای خوبی‌خستی انسان در گروههای جیزی است؟ ممکن است برخی بکوئند ایمان و بقوی، دریاسح می‌گویند که ایمان و تنوی در عین اینکه نسبت به خوبی‌خستی و سعادت‌خشن علت را عهده داراست ولی خودش نسبت به علل قبلی نفس معلولی را عهده‌دار می‌باشد. با مطالعه و بررسی به دست می‌آید که بزرگترین و استدانی ترین عامل در انسان وجود عقل است. زیرا اگر عقل را از وجود آدمی برکنار می‌گردد اساساً موضوع خوبی‌خستی و بدختی از بین می‌رفت.

بس همه اوح گیریهای انسان دریسو وجود عقل است.

لذا رسول خدا فرمود:
 رُفِعَ الْقَلْمَنْ عَنِ الصَّبِيِّ وَالْمَجْنُونِ.
 قلم تکلیف از کودک و دیوانه برداشته شده است.

بانوخد به این امر بخوبی آشکار می‌گردد که

به اعمال ارزش می دهد لذا رسول خدا
می فرماید :

فِيَقْرِيرُ عَقْلِهِ تَكُونُ عِبَادَتُهُ لِرَبِّهِ .
بعنی همان قدر که عقل و خرد دارد به همان
اندازه عبادت و پرستش او برای خدا تحفظ
خواهد یافت .

پس زیر بنای استكمال هر انسانی وابسته
به رشد عقلی او می باشد . پس این
جمله صحیح است که نقل شده است :

آن را که عقل دادند چه ندادند و
آن را که عقل ندادند چه دادند .

بدینهی است منظور از این عقل ، عقل
برورده و رشد یافته است، نه عقل ابتدائی
زیرا از عقل ابتدائی همه انسانها برخوردار
می باشند .

و به اصطلاح قرآن ، عقلی که خداوندد
قرآن از آن به نام اولوالالباب یادگرده است و ما
بی تذکر اولاً والالباب هماناً ماحبنا خرد
وعقل متذکر شده ، از آیات الهی استفاده
می نمایند . پس بر بدران و مادران است
که به موازات آموزش‌های دینی از قبیل
نمایار و روزه و سایر امور عبادی به پرورش
عقلی کودکان خود بپردازند که اگرستون
وحودی اعمال در انسانها استواری و استقرار
یافته باشد می توان به اعمال
عبادی نیز توجه و التفات داشت
و الافعال عبادی منهای عقل و خرد
فاقد ارزش و بهاء بوده و ممی توان بر
آنها انتکاء کرد .

در فرضیتی رسول خدا (ص) به علی
علیه السلام می فرمود :
در آن هنگام که مردم به اعمال و کردار می -
پردازند تو به تفکر و اندیشه - دن بپرداز و در
روايات آمده که لحظه‌ای اندیشه‌یدن از عبادت
یک ساله برتر و والا نراست . تفکر ساعه حیث می
عیاده سئو . پس تفکر و اندیشه‌یدن جزو اعمال
ازرنده والا محسوب گشته است .

۲ - هرجیزی راستون و پایه است وستون و
پایه فرد با ایمان عقل و خرد است . ایمانی که
براساس خرد استوار نباشد بزودی متزلزل شده
ازین خواهد رفت . به عبارت دیگر بهره‌گیری از
نمایار و روزه و حج و جهاد فی سبیل الله وغیره
همه باید مبنی بر عقل و خرد باشد . اگرکسی
همه این کارها را انعام دهد ولی از نظر عقلی
فاقد رشد و رسانی باشد بهره و سودی از اعمال
انجام داده نخواهد برد .

در خدمت رسول خدا وقتی از اعمال نیکویی
انسانها سخن به میان می آید رسول خدا قبل از
ناء کید از میزان و درجه عقلی انعام دهنده آن
اعمال سؤال می نماید ، چه آن حضرت به این
واقعیت اشراف دارد که اعمال فی حدیفه
نمی تواند مورد توجه فرار گیرد مگر به مقدار
عقل و خردی که انعام دهنده آن اعمال از آن
برخوردار است . پس ستون وجودی اعمال وابسته
به شخصیت عقلی انسانها است .

۳ - افعال و عباداتی که افراد انسانی انعام
می دهند بطور حداکانه و مستقل نمی تواندارش
و بهائی را دارا باشد ، بلکه ارزشمندی آنها
وابسته و مرتبط به میزان عقل و خرد انعام دهنده
آن اعمال می باشد . پس این عقل و خرد است که

همه آوازه‌ها و شمره‌ها در پرتو عقل پسرورده برای انسان تحقق می‌یابد. بنابراین همه افراد انسان در درجه اول باید عاقل شوندویس از آن به سعادت و خوشبختی راه یابند والا بهره‌و سودی از اعمال انجام داده نخواهند برد زیرا فیلا "اشارة کردیم که ارزشمندی اعمال بداعتبار عقل و خرد انجام دهنده‌گان آن اعمال است و چون اینان از عقل بهره‌ای ندارند اعمالشان بیش بی ارزش و بهاء خواهد بود.

از رسول خدا (ص) این روایت نیز نقل شده است که فرمودید: *إِسْتَرْشُدُوا الْعُقْلَ تَرْشُدُوا أَوْلًا تَعْصُوْهُ فَتَنِّدُمُوا*. از عقل و خرد راهنمائی بخواهید جهه، در صورتی که از عقل کمک ویاری بجوئید همانا به سعادت و خوشبختی خواهید رسید و اگر در برابر عقل و خرد نافرمانی بیشه سازید به ندامست و پشمیانی در خواهید آمد.

نیست؟

مادر با خشم فریاد زد:
— اگه آروم نشی ، تورو حبس می‌کنم .
ماری به گریه ادامه داد و مادر اورا برد در یک اتاق حبس کرد و در را به روی او بست و در حالیکه ماری به شدت گریه می‌کرد بسیار از کارهای خود رفت . مسئله بسیار کوچک بود و نتیجه‌ای بد و بزرگ برای کودک داشت این مادر هوگر نمی‌باید تخم ترس ، لجیازی و بدرفتاری را در روح کودک خود می‌کاشت . تسویه بهایین موارد کوچک سلامت روحیه کودکان را برای آینده نصیحت می‌کند ، پدران و مادران دانای و فهمیده می‌دانند که گذشته از مهر و محبت در رفتار با کودکان ، سیاست ، تدبیر ، تحمل ، گذشت خودداری و مطالعه لازم است . هرآن که حس کردید با منکلی روپرورید که خود قادر به حل آن نیستید ، حتما" به متأثر روانی مراجعه کنید .

نقل از مسابک‌کلوزت

بقیه از صفحه ۳۵

دیگه ، الان هوا خیلی سرده ، آخه مگه تو نمی – فهمی؟

دراین ماجرا مادر کارдан با مهارت احازه داد ذهن کودک به کار بیفتند و بفهمد که واقعا" در هوای سرد چه اتفاقی ممکن است بیش باید .

به شکایت‌های کودکان

گوش دهید

ماری در حالیکه گریه می‌کرد و حس می‌کشید وارد اتاق شد و می‌گفت که انگشت خود را زخم کرده است . مادرش انگشت اورا شکاه کرد ، اما اثر زخم یا خراش در آن ندید . در واقع یک ذره بین لازم بود تا بتواند حای فرو رفتن سوزن را در انگشت او بیندا کند .

بالحن بی تفاوتی گفت :

— زخم انگشت توهمن است؟ فکر کردن داری میسری ، این زخم حتی یک بجه کوچک رو هم بدگریه نمی‌اندازه ، اما ماری فریاد زد .

هی — می‌سوزه ، می‌سوزه ،

مادر گفت :

— نمی‌سوزه ، حیز مهمی نیست .

ماری بیشتر فریاد زد :

— از کجا می‌دونی نمی‌سوزه دست تسوکه